

Landbruks- og matdepartementet

Pb 8007 DEP

0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
2006/143	119
12.05.2006	MP/SOD
MBB	713

Vår ref.
06/309-4/N-000//GUUM

Dykkar ref.

Dato:
12.05.2006**Melding om vedtak i sak 035/06/HST - Høyringsvar - endring i lov om veterinærer og dyrehelsepersonell.**

Det er gjort følgjande vedtak i saka:

Kvam herad meiner at staten framleis skal ha det overordna ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktkontor, som kan føreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til. Dette vil gje like god tilgang til veterinærtenester som om kommunane har ansvaret, til ein lågare administrativ kostnad enn om kvar kommune skal forhandla fram sin eigen veterinæravtale.

Med helsing

G. Ulve Møland
Gunvor U. Møland
Sekretær

Kvam herad

Sakspapir

SAKSGANG			
Styre, utval, komite m.m.	Møtedato	Saksnr	Sakshands.
Kvam formannskap	25.04.2006	057/06	GDOL
Kvam heradsstyre	09.05.2006	035/06	GDOL

Avgjerd av: Saksh.: Gunnar Dolve	Arkiv: N-000 Objekt:	Arkivsaknr 06/309
---	---------------------------------------	-----------------------------

Høyrings svar - endring i lov om veterinærer og dyrehelsepersonell

Samandrag:

Staten ynskjer å flytta det overordna ansvaret for dyrehelsetenesta til frå staten til kommunane frå og med 2007. Dei meiner at kommunane skal sørgja for at det finst ein tilfredsstillande tilgang på dyrehelsepersonell og at det finst ei klinisk veterinærvakt. Kvar kommune skal stå økonomisk ansvarleg for kostnadene knytt til veterinærvakta, og forhandla med dei aktuelle veterinærane.

Rådmannen meiner at ansvaret for tilfredsstillande tilgang på dyrehelsepersonell og at det finst ei klinisk veterinærvakt framleis bør ligg hjå staten. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktskontor, som kan føreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til.

Rådmannen sitt framlegg til vedtak:

Kvam herad meiner at staten framleis skal ha det overordna ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktskontor, som kan føreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til. Dette vil gje like god tilgang til veterinærtenester som om kommunane har ansvaret, til ein lågare administrativ kostnad enn om kvar kommune skal forhandla fram sin eigen veterinæravtale.

25.04.2006 Kvam formannskap

Framlegg frå Martin Vik, Sp:

Som rådmannen sitt framlegg til vedtak.

Røysting:

Framlegget frå Martin Vik, Sp, fekk 9 røyster og vart samrøystes tilråding.

FSK-057/06 Tilråding:

Kvam herad meiner at staten framleis skal ha det overordna ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktskontor, som kan føreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til. Dette vil gje like god tilgang til veterinærtenester som om kommunane har ansvaret, til ein lågare administrativ kostnad enn om kvar kommune skal forhandla fram sin eigen veterinæravtale.

09.05.2006 Kvam heradsstyre

Røysting:

Tilrådinga frå Kvam formannskap fekk 27 røyster og vart samrøystes vedteke.

HST-035/06 Vedtak:

Kvam herad meiner at staten framleis skal ha det overordna ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktskontor, som kan føreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til. Dette vil gje like god tilgang til veterinærtenester som om kommunane har ansvaret, til ein lågare administrativ kostnad enn om kvar kommune skal forhandla fram sin eigen veterinæravtale.

Lista inneheld sentrale dokument som det er referert til eller sitert frå i saksframstillinga:

JournalID	Journaldato	Tittel	Avsendar
06/3111	15.02.2006	Høyring - Forslag til endring av lov av 15. juni 2001 om veterinærer og anna dyrehelspersonale	Landbruks- og matdepartementet
06/5077	23.03.2006	Forslag til endring av lov av 15. juni 2001 om veterinærer og anna dyrehelsepersonal - uttale	Den norske veterinærforening

Saksopplysningar:

I brev frå landbruks- og matdepartementet (LMD) datert 15. februar 2006 går det fram at staten ynskjer å flytta det overordna ansvaret for dyrehelsetenesta til frå staten til kommunane frå og med 2007. Dei meiner at kommunane skal sørgja for at det finst ein tilfredsstillande tilgang på dyrehelsepersonell og at det finst ei klinisk veterinærvakt. Kvar kommune skal stå økonomisk ansvarleg for kostnadene knytt til veterinærvakta, og forhandla med dei aktuelle veterinærane.

Det går vidare fram av brevet at det er opp til den enkelte kommune å finna ut korleis den vil løysa oppgåvene knytt til å skaffa tilfredsstillande tilgang til dyrehelsepersonell. Det vert også opp til den enkelte kommune å finna ut kva som er "tilfredsstillande tilgang". Det går likevel fram at kommunane skal betala for døgnvakt for veterinærar. Det går også fram at den enkelte kommune må vurdere kva verkemidlar som skal nyttast for å sikra veterinærtilbod i området. Konkret er det nemnt etableringstilskot, driftsstøtte, rimelege lokale, tomter, jobbtilbod til andre i familien og andre økonomiske verkemidlar. Det vert vidare frå staten si side sagt at kommunane er dei beste til å vurdere korleis klinisk veterinærdekning skal oppretthaldast i området. Ansvaret vert lagt nær brukarane og dei faktiske behova, og staten meiner då at behova dermed bør kunna løysast på ein god måte ut frå tilhøva på staden.

Lovparagrafen er føreslegen formulert slik:

§ 3 a. Kommunens ansvar

Kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Når det gjeld dei økonomiske og administrative konsekvensane, går det fram av brevet frå LMD at dei har registrert at ein del kommunar allereie i dag brukar pengar for å sikra tilgang til kliniske veterinærtenester. Kvam herad brukar ikkje pengar på dette føremålet i dag, og må soleis rekna med ein auka totalkostnad. LMD reknar med at det vert behov for ei viss styrking av kommunane sin økonomi for å løysa desse nye oppgåvene. Konkret framlegg om løyving skal koma i kommuneøkonomiproposisjonen som vert lagd fram våren 2006. Ei viss styrking i høve til statens sine utgifter knytt til vaktordningar vert også sett på som naudsynt for at ordninga skal opplevast som tilfredsstillande/forsvarleg. Det vert elles skrive at regjeringa har ein ambisjon om at nye oppgåver for kommunane skal fullfinansierast, og leggjast inn i rammetilskotet.

Den norske veterinærforening (DNV) har også sendt brev til Kvam herad i samband med denne saka. Dei stiller spørsmål ved ein del av det som går fram av høyringsbrevet. Dei har også framlegg om ein del presiseringar som bør gjevast i samband med denne endringa i lova. Mellom anna hevdar dei at staten ikkje gjev svar på:

- Kva ansvaret omfattar
 - Kva er tilfredsstillande veterinærdekning ?
 - Kva er tilfredsstillande veterinærvakt og korleis skal veterinærvakt organiserast ?
- Kva økonomiske rammer kommunane har å forhalda seg til
 - Ingen garanti for at staten dekkar kommunane sine utgifter
 - Kostnadsbehovet skal utgreiast i ettertid

Samla sett meiner DNV at lovendringsforslaget vil kunna medføra at det vert for store skilnader i veterinærordningane mellom kommunane i landet. Dette kan føra til dårleg dyrevernberedskap, for svak beredskap mot alvorlege smittsomme dyresjukdomar og elles at kostnadene med bruk av veterinær for den enkelte husdyrhaldar vert vesentleg auka.

DNV føreslår på bakgrunn av det ovannemnde ein del endringar i lovframlegget, Hovudmomentet deira er at staten framleis bør ha det overordna ansvaret for å sikra ei landsdekkjande dyrehelseteneste. Dei ynskjer også større grad av detaljering av kva kommunane har ansvar for, mellom anna det både gjeld veterinærdekning og veterinærvakt.

Me har elles kjennskap til at det i seinare tid har vore til dels sterke konflikhtar mellom staten og veterinæranane når det gjeld vakttdeltaking, vaktgodtgjersle, storleiken på vaktområde og liknande. I periodar har me i vårt område vore utan veterinærvakt. Vidare har det vorte vesentleg dyrare å nytta veterinærar i 2005 enn tidlegare, avdi staten meiner at Kvam skal vera del av eit veterinærområde som også dekkar Fusa, Os, Tysnes og Jondal. Veterinæranane som bur i vårt område har ikkje akseptert denne samanslåinga av vaktområde, og har difor overført ein vesentleg del av kostnadene med vaktordninga til brukarane.

Vurdering:

Flytting av det overordna ansvaret frå staten til kommunane har både positive og negative sider. Det er generelt sett positivt at kommunane får høve til å gjera lokale tilpassingar i høve til behova på staden. På den andre sida bør ein stilla spørsmål ved om ikkje veterinærdekning og veterinærvakt bør vera ein del av den infrastrukturen som staten skal ta seg av, spesielt i bygdekommunar. Staten har Mattilsynet, med sine region- og distriktskontor, som sitt eige lokale fagorgan som kan administrera denne infrastrukturen. Distriktskontora har like god oversikt over behovet for veterinærtenester i sitt område som det kommunane har. Kommunane kan gjerne vera ein samarbeidspart i høve til dei statlege organa, men ein vil i større grad sikra likebehandling ved at staten framleis har det overordna ansvaret for veterinærdekning og vakt. Når det gjeld omfanget på det administrative arbeidet knytt til desse ordningane må dette også forventast å verta større når det skal fordelast på mange kommunar, enn slik det er i dag, når staten har ansvaret.

Når me i tillegg kjenner til dei konfliktane som har vore mellom staten og veterinæranane, er det grunn til å tru at kommunane vil få eit vesentleg arbeid med å forhandla fram tilfredsstillande ordningar. Det er grunn til å tru at kommunane får ein økonomisk belastning med å løyva dei midlane som staten ikkje har vore viljug til å dekkja, utan at dette vert kompensert frå staten si side. Kommunar som ikkje prioriterar å betala kostnaden med veterinærordninga vil kunna få ei dårleg dekning, auka kostnader for dyrehaldarane og på sikt dårlegare dyreverm og beredskap mot alvorlege smittsame dyresjukdomar.

På bakgrunn av det ovannemnde meiner rådmannen at veterinærsaka ikkje er eigna for lokaldemokratiet i si noverande form. Staten bør framleis ha det overordna ansvaret for veterinæranane, men kan gjerne nytta sine eigne lokale fagorgan som reiskap for å tilpassa ordninga til kvart enkelt område.